

Goig de la Mare de Déu del Roser

Cabrera de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Capella de Can Bartomeu
Alçada: 143

Coordenades:

Latitud: 41.53111
Longitud: 2.39127
UTM Est (X): 449218
UTM Nord (Y): 4597897

Classificació

Número de fitxa 08029 - 124
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1957
Autoria de l'element: Josep Miralles Brillas
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Titular: Centre de Lectura de Reus

Fitxes associades:

[Can Bartomeu](#)

[Goig de la Mare de Déu del Roser](#)

Autoria de la fitxa Marc Guàrdia i Llorens

Data de registre de la fitxa: dg., 21/08/2016 - 02:00

Descripció

Goig dedicat a la Mare de Déu del Roser, que es canten a la Capella de la Casa Bartomeu del terme de Cabrera de Mar. Es tracta d'un text de caire religiós dedicat a la Verge del Roser. En aquest cas coneixem l'autoria del text que devem a Josep Miralles Brillas. La impressió del full del goig va ser feta a Barcelona, l'any 1957 per la Llibreria Quera. Es tracta d'un full de 17,5 x 12,5 centímetres, amb la característica orla vegetal que emmarca el quadre del text. El text està encapçalat per una imatge de la Mare de Déu envoltada de sengles poms de roses. La tornada del text, en alusió a la casa on es cantaven aquest goig fa: "Puix Déu Pare us ha escollida / per ser Mare del fill seu / Sant Roser treieu florida / al vell mas can Bartomeu".

Observacions:

Es conserven tres còpies d'aquest Goig dins la Col·lecció de Goigs del fons Enric Prats i del Centre de Lectura de Reus.

Imatge extreta de Biblioteca Digital del Centre de Lectura de Reus, consulta 2 juny de 2016, <http://bd.centrelectura.cat/items/show/5849>.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. És habitual que presentin dues parts ben diferenciades, on a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

Cal cercar la tradició dels goigs en la representació dels misteris medievals. És conegut que la primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

Desconegut, "Goigs de la Mare de Déu del Roser que es canten a la Capella de la Casa Bartomeu del terme de Cabrera de Mar, Bisbat de Barcelona. ", Biblioteca Digital del Centre de Lectura de Reus, consulta 2 juny de 2016, <http://bd.centrelectura.cat/items/show/5849>.

GOIGS
 Marc de Déu
 que es canten a
 Casa Bartomeu
 Cabrera J. Mar

de la
 del ROSER
 la Capella de la
 del terme de
 Bisbat de Barcelona

ENTRADA
 Puix una Mare de Déu
 que es deu al Fill de Déu
 Sant Roser, treva florida
 al cell mas de Bartomeu.

Prop del poble de Cabrera,
 ben aben de casa si més,
 anere mas seixat i set
 de l'any que es deu,
 dia d'un, sempre
 de Martorell i Mas del feu.

Vota de mare, treva de gossa,
 A l'estell de Bartomeu,
 en els moments dels i festes
 han sempre sempre símes.
 Prop de Vila del de la vida,
 i al doler de la mare de Déu.

Si es agrada coser paper,
 també en pleu la gana del mar,
 per de Martorell la mesura
 a sis varietat de fons, la far
 a l'una d'una casa fonda
 i se sempre decau.

Nostres camps, nostres collites
 una al nostre ampar posen,
 cosen gran, cosen petites
 totes en les collites.

Oratio pro nobis, aucta Dei Genetrix.

Dels assots de pesta i guerra
 brenada de nos de llavors.
 Del camí de l'algebra
 al Roser eny dels i festes,
 i una dona de fons,
 el Martorell i Mas del feu,
 de la vida que es deu,
 el camí que es deu.

De maldats del Roser
 que es deu, però el cor
 brenat de la vida,
 en, requeix la vida del Crist,
 la vida de la vida,
 plorant amb doler i tristesa.

Com al altre davant misteri
 mare i fill han sempre
 sobre els regnes i als imperis
 el seu tron es exaltat,
 història i mare que nos manida
 a acollir nos tots deu.

El Roser de la vida
 que nos manida i mare i a vos,
 una dona es casa de nos,
 que al loc de l'any no nos,
 ben l'any i ben poble,
 quin l'any hi ha com el seu.

El Roser de la vida
 que nos manida i mare i a vos,
 que nos manida i mare i a vos,

que la vida amb la pregona
 reuoca el mal regre,
 D'una dona Pomboantida
 coser el fe i l'any decau.

Ben volem l'any del vint
 el Roser en la vida
 amb la vida d'un moment
 a el més d'un moment,
 hi citem a l'altra vida
 quan al món diguem l'edén.

Si el Roser volem
 n'excusam al doler perdon
 i a l'acte de cada dia
 d'aqueix que tota el cor,
 nostra vida, reuocada,
 nosa de nos a Déu.

Amis l'any d'aqueix
 nosa de nos a Déu,
 nosa de nos a Déu,
 nosa de nos a Déu,
 nosa de nos a Déu,
 nosa de nos a Déu.

ORONADA
 Puix l'any de nos a Déu
 per ser Mare del Fill
 Sant Roser, treva florida
 al cell mas de Bartomeu.

Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

ORATIO

Concede nos famulos tuos, quoniam Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitatis gaudere: et gloriosam hanc Mariam semper Virginis intercessionem, a presentibus liberari iustitiam, et aeterna perfrui beatitudine. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

M. Antoni Mares. Pica. 4172411 1887 1901.

Facsimil de «goigs» de la col·lecció de Xmes. que edita cada any
 de Miquel Brillas de Cabrera. (Maresme).